

Arrest

nr. 213 608 van 6 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue des Pitteurs 41
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. HAUWEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 27 oktober 2017 België binnen met een internationaal paspoort en verzoekt op 15 oktober 2018 om internationale bescherming. Op 7 november 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) dat het verzoek kennelijk ongegrond is. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 8 november 2018 aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit Shkoder. Sinds 2003 woonde u in Tirana. U werkte achtereenvolgens voor een supermarktketen en een vleesbedrijf. Een vijftal jaar geleden scheidde u van uw (eerste) echtgenote. In dezelfde periode kwam uw vader te overlijden. Beide gebeurtenissen tekenden u. U raakte aan de drank en begon ook de gokken. Het gokken groeide uit tot een ware verslaving. Ongeveer anderhalf jaar geleden ging u een eerste lening van 10.000 euro aan bij de familie B. (...). De broers S. (...) (in België gekend als S. R. (...)), I. (...) en B. (...) staan aan het hoofd van een beruchte criminele bende. U diende 20.000 euro terug te betalen. Vervolgens ging u bij hen een lening aan van 20.000 euro. Daarvan kon u slechts 3000 euro terugbetalen. Toen bleek dat u geen rooie duit meer bezat, namen ze u mee en braken uw tanden. Ze beslisten dat u voor hen zou gaan werken. Ze stuurden u naar België om drugs te smokkelen. U reisde op 26 oktober 2017 van Albanië naar België. Eenmaal in België moest u een koffer met cannabis en coke van Luik naar Aken vervoeren. U wilde dit niet en saboteerde daarom de elektronica van de wagen. Daarop werd u verplicht om met de trein te gaan. Omdat u ook dit niet zag zitten, vroeg u aan een vriend om anoniem de politie te tippen zodat u werd opgepakt. U zag uw arrestatie als een manier om te ontsnappen aan de bende van B. (...), die berucht is in heel Europa. U werd op 17 december 2017 opgepakt in het station van Luik. De Correctionele Rechtbank van Luik veroordeelde tot een effectieve gevangenisstraf van drie jaar. Tijdens uw verblijf in de gevangenis werd u bedreigd door een onbekende Albanees, die connecties had met de B. (...)-bende. U kreeg te horen dat u uw verraad duur zou betalen. Na tien maanden werd u overgebracht naar het gesloten centrum van Vottem met het doel u terug te sturen naar Albanië. U wilde echter naar uw (huidige) echtgenote in Hongarije. U kreeg geen antwoord op dit verzoek. Een repatriëringspoging naar Albanië werd voorzien op 17 oktober 2018. Aangezien u voor uw leven vreest bij terugkeer naar Albanië zag u geen andere uitweg en diende u op 15 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 22 oktober 2015 met een geldigheidsduur van tien jaar; uw rijbewijs; uw gezondheidskaart, uw huwelijksakte en uw persoonscertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds eind oktober 2017 in België aankwam, en pas op 15 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat u na tien maanden in de gevangenis werd overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen in Vottem met het oog op een repatriëring naar Albanië, die gepland stond op 17 oktober 2018. Van iemand die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming, wat u ook expliciet aanhaalde, kan worden verwacht dat hij meteen na aankomst een verzoek tot bescherming indient. Dergelijke extreem laattijdige asielaanvraag lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen. Dit is een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor uw leven omdat u uw schulden niet kan inlossen en dus represailles vreest van uw schuldeisers, dewelke een beruchte criminele bende vormen (CGVS, p. 7-9).

Dit motief is echter van gemeenrechtelijke aard en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

U heeft eveneens geenszins aannemelijk gemaakt dat u, mocht het bij een eventuele terugkeer naar Albanië tot concrete problemen met uw schuldeisers komen, geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde zich nooit tot de politie of het gerecht gewend te hebben naar aanleiding van uw problemen met de schuldeisers. Een dergelijke actie zou u immers met uw leven bekocht hebben. Volgens uw verklaringen maken de leden van de bende zelf de politie en de staat uit (CGVS, p. 9). De reden van uw nalaten is ruimschoots onvoldoende om aan te tonen waarom u geen beroep zou kunnen doen op uw autoriteiten voor hulp en/of bescherming. U bracht immers geen enkel objectief element aan om uw bewering dat de bende zelf de politie en de staat is, te ondersteunen. Overigens Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw bewering dat u in de gevangenis in België werd bedreigd, dient opgemerkt te worden dat u klacht kan indienen bij de politie in België, hetgeen u niet gedaan heeft (CGVS, p. 9).

De documenten in uw administratief dossier tonen uw identiteit, nationaliteit en huwelijk aan, dewelke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003).

In een eerste onderdeel van dit middel zet verzoeker het volgende uiteen over zijn vrees bij terugkeer:

"De hierboven beschreven feiten worden op zich niet betwist door het CGVS.

Het CGVS betwist dus niet serieus dat de heer S. (...) zijn leven vreest bij terugkeer in Albanië omwille van serieuze problemen met een van de meeste gevaarlijke criminele bende van Albanië - de familie B. (...) (maar eerder dat hij niet aanmelijk zou hebben maken dat hij geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten voor bescherming, cfr. infra, B)).

Dit werd overigens impliciet gezegd door de PO tijdens het gehoor (CGVS, p.8: "Uw verklaringen zijn vertrouwelijk").

Het CGVS verwijt echter aan de verzoeker dat hij niet eerder heeft asiel aangevraagd om te zeggen

Nochtans, heeft hij de redenen hiervoor op geloofwaardige wijze uitgelegd.

Uit het gehoorverslag blijkt dat de verzoeker bang is om over de mensen in de criminele band "B. (...)" te praten (CGVS, p. 8: «als ik namen noem, hou er rekening mee dat die namen jullie kantoor niet mogen verlaten. Het gaat om zeer gevaarlijke mensen. (...) als men te weten komt dat ik de namen heb gegeven, wordt het zeer gevaarlijk voor mij. Ik had geen keuze meer. Wat mij zou overkomen, is veel erger dan waar mee bezig bent. Ik had maar enkele dagen. Ik heb AA om mij te beschermen").

Dat is begrijpelijk aangezien de B. (...) familie een van de meeste gevaarlijke criminele benden is. Het is overigens wel bekend dat deze criminele groep ook in België banden en contacten heeft (zie infra B) en de persartikelen) ! Bovendien verschillende leden van deze groep weten dat de verzoeker in België is.

Dat verklaart waarom de verzoeker niet van plan was om in België te blijven en om hier asiel te vragen.

Tijdens het gehoor, heeft hij uitgelegd dat hij uiteindelijk geen andere keuze had dan asiel aan te vragen in België om niet gedood te worden in Albanië.

Het CGVS betwist niet dat de heer S. (...) vrijwillig naar de gevangenis ging om aan dit criminele bende te ontsnappen (CGVS, p. 7). Het is ook niet betwist dat de verzoeker in de gevangenis in België werd aangevallen door Albanese in verband met de familie B. (...)... (CGVS, p.10: "als ik deze reden niet had, zou ik binnen de vijf minuten naar ALB terugkeren. Ik had geen andere keuze dan naar de gevangenis gaan om eraan te ontsnappen. en zelfs hier werd ik toch bedreigd. Wat kan ik nog zeggen (...) "ik had geen andere keuze. (...) mij leven ligt in uw handen. Zelfs BE is machteloos tegenover hen. Je kan geen spelletjes spelen met hen. Zij hebbe zelfs midden in de stad mensen vermoord. door alle stress be ik de afgelopen maanden van 80 naar 65kg gegaan. Ik ben ten einde raad").

Het feit dat de verzoeker "te laat" asiel aanvraagt, doet in casu dus niets af aan zijn vrees bij terugkeer.

De verklaringen van de verzoeker zijn geloofwaardig. Zelfs de PO heeft toegegeven dat zijn verklaringen waarschijnlijk waren.

Ter herinnering, "als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om na te komen of de verzoeker bescherming zou moeten krijgen, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhult. In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoeker."

Uitendelijk, volgens artikel 48/7 : « het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. »

De verzoeker werden reeds vervolgd en/of heeft reeds ernstige schade ondergaan in zijn land van herkomst, zodat artikel 48/7 van toepassing is.

Het CGVS geeft geen goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen."

In een tweede onderdeel van dit middel zet verzoeker het volgende uiteen over de nationale bescherming in geval van terugkeer:

"Volgens het CGVS, zou er uit de informatie in het administratief dossier blijken dat, ofschoon er nog hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan, er in Albanië de afgelopen jaren verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen werden om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden en er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, temeer daar ook het rapport bevestigt dat er stappen zijn genomen om corruptie te bestrijden.

In casu, in tegendeel tot wat beweert het CGVS, kan de verzoeker geen aanspraak maken op nationale bescherming in Albanie.

Er zijn in het geval van de verzoeker concrete, valabele en objectieve elementen die maken aannemelijk dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Het CGVS heeft niet in aanmerking genomen dat de verzoeker problemen heeft met een van de meeste beruchte criminel bendes in Albanie, hoewel de heer S. (...) hier meermaals op heeft aangedrongen ("men beseft niet met wie ik te doen heb. ik wil naar ergens anders overgebracht worden."; "wie met hen gestart is, is nooit meer kunnen terugkomen"...))

Het CGVS heeft niet de moeite genomen om informatie te verzamelen over de door verzoeker genoemde criminelen.

Het is begrijpelijk dat verzoeker geen klacht heeft durven indienen bij de politie in Albanië (CGVS, p. 9: «"VZ enerveert zich en begint te roepen (...) ik zou dood zijn als ik er naar toe was geweest. Wie zou er niet naar toe gaan als men zeker weet dat hij wel bescherming krijgt? (...) ").

Uit diverse persartikelen blijkt dat de familie B. (...) zeer machtig is en dat verschillende Albanese politici zich bij deze criminele bende aansluiten.

Tijdens zijn gehoor noemde de verzoeker de naam van "S. R. (...)" (CGVS, p.9).

S. R. (...) is een van de leiders van de criminel bende. Hij werd in januari 2017 in België veroordeeld tot 9 jaar voor poging tot moord, poging tot afpersing (afpersing), uitbuiting van prostitutie en criminele organisatie. Zes maanden later werd hij teruggestuurd door DVZ naar Albanië. Als gevolg van een communicatieprobleem tussen België en Albanië, hebben de Albanese autoriteiten S. R. (...) pas in september 2018 gevangen gezet.

Intussen was S. R. (...) vrij en zijn criminele bende heeft nog een aantal ongestraft moorden gepleegd in Albanië :

"Volgens de Albanese regering heeft België er vijf maanden over gedaan om een vonnis te leveren dat nodig was om de uitgewezen crimineel S. R. (...) op te pakken. Intussen kon zijn clan nog "ernstige misdrijven" plegen, ook moorden", beschikbaar op: <https://www.hln.be/nieuws/binnenland/-belgie-had-4-moorden-kunnen-voorkomen-albanie-wachtte-op-vonnis-uitgewezen-crimineel-a760d865/?referer=https%3A%2F%2Fwww.google.be%2F> ;

"In juli en augustus wordt Albanië opgeschrikt door vier gruwelijke moorden. Die linkt de Albanese justitie nu aan de bende-R. (...). Eén van die moorden was een afrekening waarbij een ex-politieagent en zijn vrouw in hun auto werden neergeknald. Hun kind zat huilend op de achterbank en overleefde de aanslag. "Die moorden hadden we kunnen voorkomen als we sneller hadden kunnen optreden", zegt onderminister Lamallari." <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2018/09/25/albanie-klaagt-belgische-traagheid-aan-na-arrestatie-albanese-ga/>)

Volgens het RTBF :

"S. R. (...) est considéré par les autorités comme l'un des criminels les plus dangereux d'Europe. Sa famille a commis plusieurs assassinats en Albanie. En Belgique, R. (...) a tenté de prendre le contrôle du milieu de la prostitution à Bruxelles en faisant usage de la violence." (Zie, "Le criminel recherché S. R. (...) interpellé en Albanie", RTBF INFO, 22 september 2018, beschikbaar op: [https://www.rtf.be/info/belgique/detail_le-criminel-recherche-S.-\(...\)-R.-\(...\)-interpelle-en-albanie?id=10025649](https://www.rtf.be/info/belgique/detail_le-criminel-recherche-S.-(...)-R.-(...)-interpelle-en-albanie?id=10025649)).

Volgens het Nieuwsblad:

"In Italië en thuisland Albanië worden hij en zijn familie verdacht van tientallen moorden. In ons land wordt niet uitgesloten dat de R. (...) -clan iets te maken heeft met een reeks verdwijningen van Brusselse pooiers. Leider S. (...) werd door de Belgische justitie veroordeeld voor drugs- en mensenhandel. Dat kwam hem in totaal op 22 jaar cel te staan, waarvan hij nog een groot deel moet uitzitten. Maar momenteel wordt de Albanese gezocht en staat hij sinds deze maand op de 'Belgium's most wanted'-lijst. Pijnlijk, want de man werd eerder door de Dienst Vreemdelingenzaken het land uitgezet." (31 juli 2018, beschikbaar op : https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20180731_03641363).

"Le clan R. (...) a été présenté en Albanie comme impliqué dans "40 crimes". Et S. (...) comme son chef. Il buvait son café, hier, à la terrasse d'un bar, à Dobraq (un quartier de Shkoder). Plusieurs services policiers belges ont consacré un nombre incalculable d'heures à l'enquête. Le 1er mai 2015, le bourgmestre d'alors de Bruxelles, Yvan Mayeur, avait émis un communiqué de victoire pour annoncer le démantèlement de la bande et avec lui, la prostitution éradiquée dans le quartier Alhambra (Yser, Commerçants) dont S. R. (...) était présenté comme le nouveau Parrain." (beschikbaar op: <http://www.dhnet.be/actu/faits/un-baron-de-la-drogue-condamne-a-9-ans-libre-apres-6-mois-595d2e90cd70d65d2497347d>)

Volgens de albanese website "Exit: explaining Albania":

"In July 2018, the Belgian daily La Dernière Heure published an article titled "A portrait of a truly bad guy, S. R. (...)" which exposed the fact that one of Belgium's most wanted and most dangerous had found refuge in Albania where he was being protected politically by Socialist MP Luan Harusha. Dernière Heure accused Harusha of having rescued S. (...) B. (...) from arrest after an armed dispute in one of Shkodra's most famous bars. (...) It is not yet known whether this accusation of political protection will be investigated. Similarly, it remains unknown whether B. (...) will be investigated for crimes he committed in Albania, or whether he was arrested solely on the account of the Belgians. The police and prosecution announcements so far have been less informative, than propagandist." (3 oktober 2018, beschikbaar op: <https://exit.al/en/2018/10/03/another-socialist-mp-linked-to-crime/>)

Volgens de Knack :

"(Koen Geens) (...) wees erop dat R. (...) al sinds 2001 in Albanië verdacht wordt van verschillende moorden. Ook waren er eind 2017 nieuwsberichten over een schietpartij in een discotheek in zijn thuisstad Shkodër. 'Als er in 2001 feiten zijn, en er zijn er in december 2017 opnieuw, dan is het vreemd om een vertraging in arrestatie, die een gecontroleerde actie is, te wijten aan de Belgen', zei Geens. 'Als DVZ de betrokken persoon niet had uitgewezen, weet ik ook helemaal niet of de feiten in Albanië niet zouden hebben plaatsgevonden.' (" Albanië: 'R. (...) heeft door Belgisch getreuzel moorden kunnen plegen", 25 septembre 2018, beschikbaar op: [https://www.knack.be/nieuws/belgie/albanie-R.-\(...\)-heeft-door-belgisch-getreuzel-moorden-kunnen-plegen/article-normal1210619.html#Als](https://www.knack.be/nieuws/belgie/albanie-R.-(...)-heeft-door-belgisch-getreuzel-moorden-kunnen-plegen/article-normal1210619.html#Als))

Sommige leden van de B. (...) -familie in Albanië werden gearresteerd, dan is dat omwille van hun veroordelingen in België. Ze lijken echter niet veroordeeld te zijn voor de moorden die in Albanië zijn gepleegd sinds 2001. Er zijn ernstige aanwijzingen dat sommige Albanese politici (van de socialist partij) deze familie beschermen. Om de publieke opinie tevreden te stellen, werden de Albanese autoriteiten "gedwongen" S. (...) na zijn openbare veroordeling in België in de gevangenis te zetten.

Hoewel sommige criminelen van de bende sinds september 2018 in de gevangenis zitten, zijn er ernstige aanwijzingen dat andere leden van de groep hun misdaden in Albanië voortzetten.

Bovendien zijn de leiders die in de gevangenis zitten machtig en bekend en het is niet onwaarschijnlijk dat ze ook vanuit hun cellen bevelen kunnen geven.

Al deze omstandigheden wijzen erop dat de bescherming in Albanië tegen deze moordenaars nog niet doeltreffend is.

Ter herinnering, werd de verzoeker zelfs in België aangevallen door Albanese banden die banden hadden met deze criminele bende... Het lijkt dan ook geen twijfel dat dit het geval zal zijn in Albanië. Gezien het gevaar dat de leden van deze bende vormen, bestaat er ook geen twijfel over dat de Albanese politie niet in staat zal zijn (of niet zal durven) om in te grijpen om de azielzoeker effectief te beschermen.

In het algemeen zijn er in Albanië sterke vermoedens van collusie tussen de socialistische regering/politici/politie en drugshandelaren.

o "Les lourds soupçons de collusion entre le gouvernement socialiste et les narcotrafiquants devraient peser sur les négociations d'adhésion du pays à l'UE, qui seront évoquées lors du Conseil européen de jeudi et vendredi." (https://www.liberation.fr/planete/2018/06/26/en-albanie-l-argent-de-la-drogue-est-devenu-l-argent-de-la-politique_1662137)

o (...) Dritan Zagani, officier de la police albanaise, la réponse ne fait aucun doute. Exilé en Suisse, qui lui a accordé l'asile politique en 2015, il a été le premier à dénoncer les liens entre les autorités de son pays et les groupes criminels. «Avant 2013, il y avait une lutte continue entre les trafiquants et les policiers. Parfois on gagnait, parfois c'était eux. Et puis tout a changé, les criminels sont arrivés au pouvoir», n'hésite pas à affirmer Zagani qui, de 2009 à 2014, a fait la chasse aux trafics en direction de l'Italie. (<http://albanianfreepress.al/en/news/2018/10/opposition-leader-criminal-gangs-are-controlling-the-territory-115624/>)

o "The situation that we face today is a direct result of the fact that the justice system has been ruined. Gangs are untouchable, because the state offers them protection. The anti-mafia law which came into effect in 2008, is not yielding any results", Basha said.

What is the relation between traffickers and politics in Albania? For Fabian Xhilla, an expert on Albanian organised crime, "drug money has become the money of politics". "Political parties have their own strong local support, which funds electoral campaigns through drug money," explains Xhilla. The report "The evolution of organised crime in Albania", published in 2017 by Open Society Albania, explains that "organised crime, business, and politics have become interconnected in a complicated network of common interests and exploitation for a mutual benefit

In this intricate context, Albanian political parties accuse each other of links with crime organizations. But beyond the individual cases – which remain serious due to their political implications – what matters most for the country are the economic and social consequences of this mix between politics and crime. "Currently, there are criminal organisations that have managed to get into politics, business, the media, and even social and educational activities. Many of them control territories, produce substantial investments, and actively influence Albanian politics", reads the Open Society report. ("Albania : drugs and politics, An in-depth analysis of relations between organized crime, drug trafficking, and politics in Albania », 17/07/2018, beschikbaar op: <https://www.balkanicaucaso.org/eng/Areas/Albania/Albania-drugs-and-politics-188997>).

In strijd met het artikel 48/5, §2, heeft het CGVS niet aangetoond dat de verzoeker een daadwerkelijke bescherming kan krijgen in geval van terugkeer."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden persartikels over de criminele bende/familie B. en informatie over de collusie tussen Albanese politici en drugshandelaren als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

(...)"

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de invoering van deze bepaling in de Vreemdelingenwet heeft geleid volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid

gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker, die verklaart te vrezen voor zijn leven omdat hij zijn schulden bij de familie B., die een beruchte criminele bende vormt, niet kan inlossen, *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker indiende kennelijk ongegrond bevonden omdat (i) de door hem extreem laattijdig ingediende asielaanvraag lijkt te zijn ingediend om de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen, wat zijn algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven in het bijzonder ondermijnt, omdat (ii) het door hem ingeroepen motief van gemeenrechtelijke aard is en als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève ressorteert, en omdat (iii) hij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij, mocht het bij een eventuele terugkeer naar Albanië tot concrete problemen met zijn schuldeisers komen, geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor hem sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker slaagt er niet in voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoekers houding, met name het extreem laattijdig indienen van een asielaanvraag om de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen, moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade en dat dit verzoekers algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven ernstig ondermijnt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker reeds eind oktober 2017 in België aankwam en pas op 15 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat hij na tien maanden opsluiting in de gevangenis werd overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen in Vottem met het oog op een repatriëring naar Albanië, die gepland stond op 17 oktober 2018. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Verzoeker stelt wel dat het begrijpelijk is dat hij niet eerder om internationale bescherming vroeg, nu de familie B. een van de meest gevaarlijke criminele bendes is, die ook in België banden en contacten heeft en weet dat hij in België is. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, in plaats van “vrijwillig naar de gevangenis” te gaan. Verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad wel degelijk de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees, temeer nu verzoeker tevens geen enkel bewijsstuk voorlegt ter staving van zijn problemen met de familie B. of met de criminele bende waarmee deze familie banden heeft.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke

schade. Verzoeker voert aan dat hij in de gevangenis bedreigd werd, doch legt hiervan geen enkel (begin van) bewijs neer. Hij toont dan ook niet aan dat er *in casu* sprake is van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekers verklaringen over deze bedreiging in de bestreden beslissing nergens worden betwist, doet hieraan geen afbreuk. In de bestreden beslissing wordt er trouwens op goede gronden op gewezen dat verzoeker klacht kan indienen bij de politie in België, wat hij niet gedaan heeft. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat het door verzoeker ingeroepen motief, met name dat hij vreest voor zijn leven omdat hij zijn schulden niet kan inlossen en dus represailles vreest van zijn schuldeisers, die een beruchte criminele bende vormen, van gemeenrechtelijke aard is en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Ten slotte wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoeker eveneens geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij, mocht het bij een eventuele terugkeer naar Albanië tot concrete problemen met zijn schuldeisers komen, geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor hem sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende overwegingen:

“U stelde zich nooit tot de politie of het gerecht gewend te hebben naar aanleiding van uw problemen met de schuldeisers. Een dergelijke actie zou u immers met uw leven bekocht hebben. Volgens uw verklaringen maken de leden van de bende zelf de politie en de staat uit (CGVS, p. 9). De reden van uw nalaten is ruimschoots onvoldoende om aan te tonen waarom u geen beroep zou kunnen doen op uw autoriteiten voor hulp en/of bescherming. U bracht immers geen enkel objectief element aan om uw bewering dat de bende zelf de politie en de staat is, te ondersteunen. Overigens Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming

bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker betoogt dat het begrijpelijk is dat hij geen klacht heeft durven indienen bij de politie in Albanië en wijst erop dat de familie B. zeer machtig is en dat verschillende Albanese politici zich bij deze criminele bende aansluiten. Uit de door verzoeker aangebrachte informatie blijkt nochtans dat de Albanese autoriteiten een van de leiders van de bende waarvoor verzoeker vreest in september 2018 gevangen hebben gezet, hetgeen eerder bevestigt dat de Albanese autoriteiten hun werk doen. De reden dat de gevangenneming pas dan gebeurde, blijkt uit de persberichten die verzoeker aandraagt eerder te liggen aan een gebrek aan communicatie tussen de Belgische en de Albanese autoriteiten dan aan collusie tussen de Albanese regering/politici/politie en drugshandelaren. Aldus volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze stelt dat de reden van verzoekers nalaten, met name dat de leden van de bende zelf de politie en de staat uitmaken, onvoldoende is om aan te tonen waarom hij geen beroep zou kunnen doen op zijn autoriteiten voor hulp en/of bescherming.

Waar verzoeker er nog op wijst dat de criminele bende waarvoor hij vreest voor de arrestatie van een van hun leiders ongestraft nog een aantal moorden heeft gepleegd in Albanië, wordt er op gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt dat *“de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn”*, dat zij *“niet absoluut (hoeft) te zijn en bescherming (hoeft) te bieden tegen elk feit begaan door derden”* en dat *“(d)e autoriteiten (...) de plicht (hebben) om burgers te beschermen”*, doch dat *“deze plicht (...) geenszins een resultaatsverbintenis in(houdt)”*.

Verzoeker beweert voorts dat er ernstige aanwijzingen zijn dat sinds de opsluiting van sommige criminelen van de bende in de gevangenis andere leden van de groep hun misdaden in Albanië voortzetten, doch hij brengt geen enkel concreet stuk bij waaruit blijkt dat er zulke aanwijzingen zijn. Voor zover mag worden aangenomen dat de inhoud van de door verzoeker aangebrachte persberichten zonder meer voor waar kan worden aangenomen, blijkt hieruit niet dat er aanwijzingen zijn dat leden van de bende waarvoor verzoeker vreest na september 2018 nog misdrijven hebben gepleegd.

Ook door nog te beweren dat de leiders die in de gevangenis zitten vanuit hun cellen nog bevelen kunnen geven, toont verzoeker niet aan dat hij in Albanië geen beroep zou kunnen doen op zijn autoriteiten voor hulp en/of bescherming.

Tevens volstaan de persartikels waarnaar verzoeker verwijst om collusie tussen enerzijds de Albanese regering, politici of politie en anderzijds drugshandelaren aan te tonen niet om de vaststellingen in de bestreden beslissing dat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat er, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden te weerleggen of te ontkrachten. In de bestreden beslissing wordt dan ook op goede gronden gewezen op een anti-corruptiestrategie die werd uitgewerkt, op een versterking van het wetgevend en institutioneel kader en op een toename van vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen (zie adm. doss., stuk 8, map met 'landeninformatie', COI Focus *“Albanië Algemene situatie”* van 27 juni 2018).

De Raad volgt dan ook de conclusie in de bestreden beslissing dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Voorts wijst de Raad erop dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat er in zijn hoofde substantiële redenen zijn waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Een schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet kan aldus niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4.2. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal waarbij een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.4.3. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN